

Mostiček

Glasilo Univerzole
in vrtca Kanal

Šolsko leto 2014/15

Spoštovani,

pred nami je nov Mostiček; že enajsti v seriji naših Mostičkov.

Dali smo mu novo podobo, novo vsebino, novo energijo. Odločili smo se, da bodo odslej naši Mostički tematski. Letos je to SVETLOBA.

Generalna skupščina Združenih narodov je namreč leto 2015 razglasila za leto svetlobe. Ahmed Zewail, prejemnik Nobelove nagrade za kemijo leta 1999, je zapisal: »Mednarodno leto svetlobe naj bo navdih za raziskovanje.«

Z našim Mostičkom smo se pridružili temu raziskovanju; »potovanju« po svetlobi v fizikalnem in v prenesenem pomenu. Svetlobi, ki nosi energijo, sinergijo, sodelovanje, uspeh. Svetlobi, ki pomeni lučko tudi takrat, ko smo v težavi, ko doživljamo razočaranje, zavrnitev. Svetlobi, ki je vir pozitivnega, dobrega. Dobro pa je to, v kar verjamemo.

Verjamem, da smo na pravi poti!

SREČNO, Mostiček, še nadaljnjih 10 let!

Ravnateljica

Milka Zimic

Kanal, junij 2015

SVETLOBA

Svetloba je zelo pomembna za naše življenje. Prvi vir svetlobe je Sonce, ki se ga vsi veselimo. Ko Sonce zaide in se zmračí, prižgemo luči. Svetloba omogoča, da so predmeti vidni, ko pa je dovolj močna, lahko nastanejo tudi sence.

Ko predmete osvetlimo, jih lahko vidimo, saj se svetloba od njih odbija in prihaja v oko. Na takšen način zaznavamo barve, sence in vse, kar je v našem okolju.

Aminah Miklavc, 6 let

Maša Cristofoli, 3 leta

Petra Pičulin, 5 let

Otroci iz skupine Zeleni škrat, 3-4 leta

Kaj je svetloba?

Otroci jo razumejo kot:

- * luč, svetilka, Sonce, zvezde, zlatnik v zakladu;
- * voda, rumena barva, svetlo je modro nebo;
- * da se vidi v temi;
- * Luna, svetlo rjava barva, sonce v vodi;
- * rumena hiša;
- * svetloba od ogledala na soncu;
- * Sonce je zunaj svetloba, luč je pa v hiši;
- * ko je svetlo, gremo v trgovino;
- * svetlo je Sonce - se igram, ko je tema, ni luči in me je strah.

Otroci iz skupin Pikasti in Modri škrat

Nejc Stanič, 5 let

artec

Kaj delamo, ko je svetlo?

- * Se vozim s kolesom. (Jakob, Sara in Tibor)
- * Se igram s kamionom. (Luka in Aleks)
- * Gremo na pohod. (Zoja)
- * Ko je tema, spim, ko je svetlo, se igram in brcam žogo. (Martin)
- * Rišem z voščenkami in se igram s tatom. (Neža Bucik)
- * Se igram s kockami. (Neža Fon)
- * Se igram zunaj. (Klara)
- * Ko je tema, spim. (Eva)
- * Se igram z igračkami. (Andrej)
- * Se igram s sestrico in grem na sprehod s tatom. (Nace)

Otroci iz skupine Modri škrt

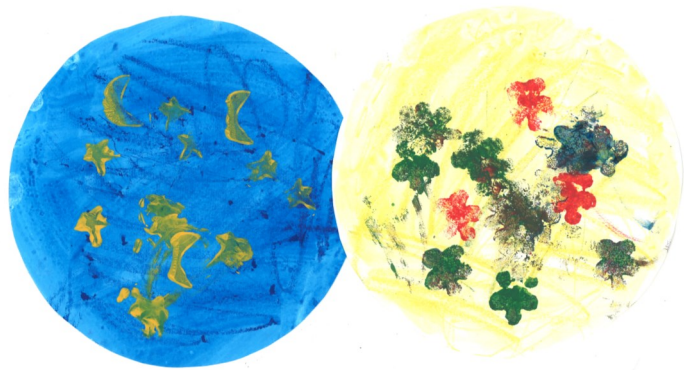
Aleks Goljevšček, 3 leta

Andrej Lovišček, 3 leta

Lea Bavdaž, 5 let

Karin Berginc, 1 leto

Kaj bi bilo, če ne bi bilo svetlobe?

- * Bi bila samo tema.
- * Bi morali samo spati.
- * Se ne bi mogli igrati.
- * Bi vse rastline umrle.
- * Bi morala svetiti luč.
- * Se ne bi videli.
- * Ne bi nič videli.

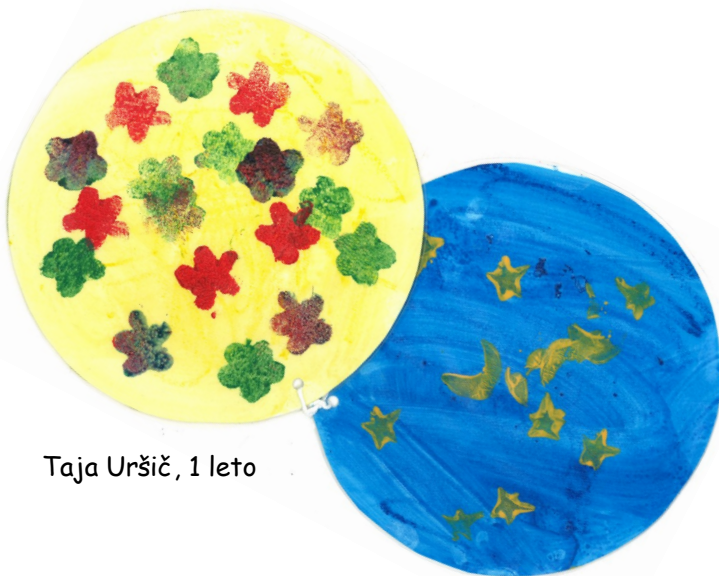
Otroci iz skupine Oranžni škratec

Otroci iz skupine Zeleni škratec, 3-4 leta

Oranžni škratec

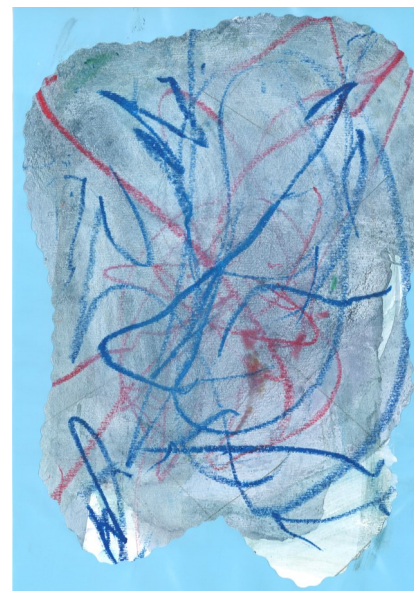
Najmlajši otroci so se pogovarjali, kaj počnemo, ko sta na nebu Sonce ali pa Luna ter zvezde. Osvojili so pojma noč in dan. Pri tem so si pomagali z različnimi zgodbicami.

Taja Uršič, 1 leto

Martin Makarovič, 6 let

Vita Bavdaž, 2 leti

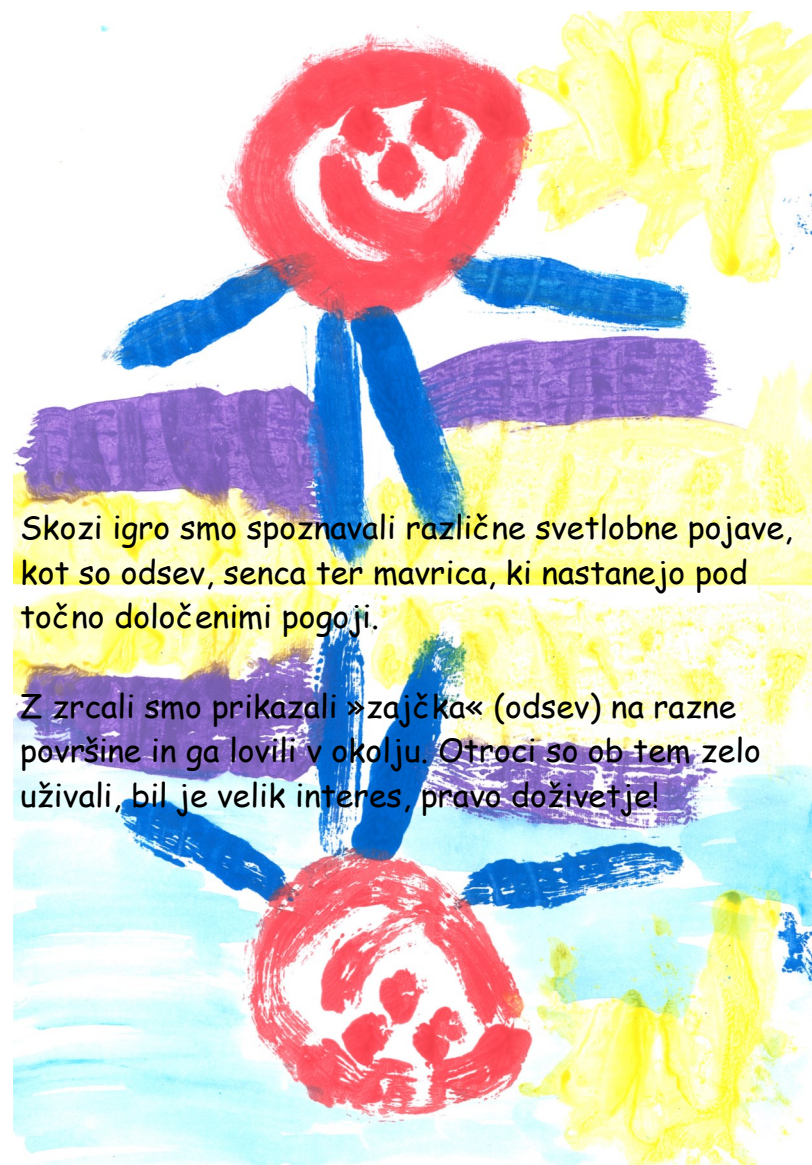
Andraž Grm, Zala Škaper, Nika Mugerli, 3 leta

Jani Humar Bajt, 4 leta

Tim Testen, 2 leti

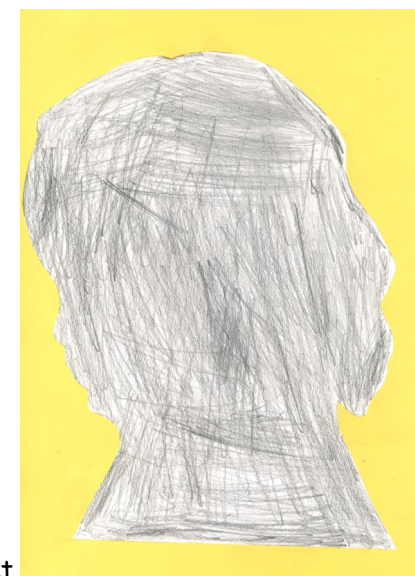
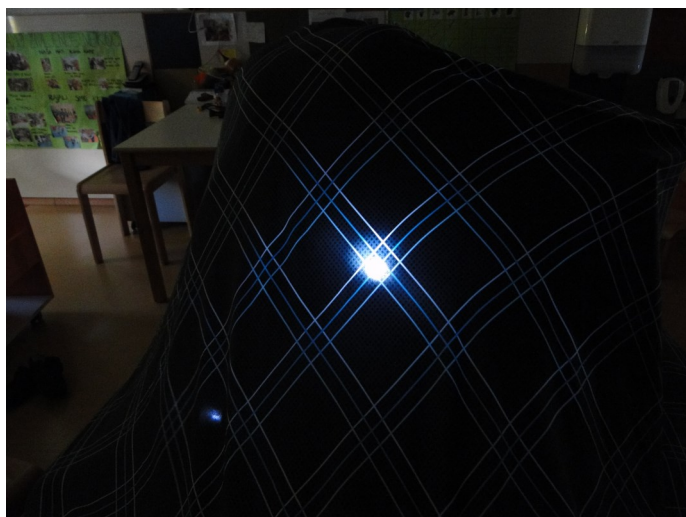
Skozi igro smo spoznavali različne svetlobne pojave, kot so odsev, senca ter mavrica, ki nastanejo pod točno določenimi pogoji.

Z zrcali smo prikazali »zajčka« (odsev) na razne površine in ga lovili v okolju. Otroci so ob tem zelo uživali, bil je velik interes, pravo doživetje!

David Dukšič, 4 leta

artef

Radi smo raziskovali umetno svetlobo, svetili po prostoru in v zatemnjene škatle ter vreče. Ugotavljali, kaj se dogaja v temi in kaj se zgodi, ko zasveti svetilka. Igrali smo se s senčnimi lutkami ter razne socialne igre, npr. »Kdo se skriva zadaj?«

Julija Škodnik, 5 let

Otroci iz skupine Oranžni škrtat, 4-5 let

Ugotovili smo, kateri dejavniki so potrebni za nastanek mavrice (dež in sončna svetloba) ter v katero smer moramo gledati, da jo lahko sploh vidimo. Mavrico smo ustvarjali tudi z drugimi rekviziti in v prostoru s pomočjo različnih odsevnih trakov ter sončne svetlobe. Odsevala je na zidu, na tleh in na stropu. Da bi mavrično lepoto lahko pričarali tudi v dneh, ko je ne moremo opazovati, smo izdelali različne mavrične izdelke.

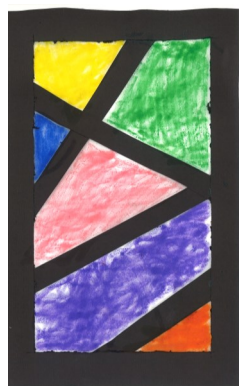

Žiga Stanič, 5 let

mavrice

S pomočjo umetne ali naravne svetlobe so zažareli tudi drugi izdelki (vitraž, lampijon, risbe na steklu).

Ela Šuligoj, Gaja Testen, Jure Gerbec, 4 leta

Mia Jakopič, 2 leti

Mohor Bertoncej, Jakov Galič, 4 leta

Blaž Jakopič Bavčar, 2 leti

Mihael Bavdaž, 2 leti

Spoznavali smo tudi planete našega osončja; njihovo barvo, velikost in oddaljenost planetov od Sonca. S kaširanjem smo izdelali planete našega osončja in tako je v igralnici nastal planetarij.

Anja Fon, 6 let

Otroci iz skupine Mavrični škrt, 6 let

artec

Johana Žnidarčič, 6 let

IGRA SVETLOBE

SONCE PROTI ZEMLJI SVETI
 ZEMLJA PA SE ZAVRTI
 LUNA ZDAJ PA SVETI TI
 DA ZEMLJA NE BO V TEMI.

SKOZI OKNO GLEDAM LUNO
 VEDNO VEČJA SE MI ZDI
 KO SE ZVEZDE ZAŽARIJO
 VSE NEDO SE RAZSVETLI.

ZJUTRAJ ZVEZDE ODŽARIJO
 SONČNI ŽARKI PRIHITIJO
 IGRA SVETLOBA SE VES ČAS,
 DA NA ZEMLJI NI DOLG ČAS.

Skupina Mavrični škrat, zapisala Larisa Vidič, 6 let

RUMENO
SONCE

SONCE

Ko sonce sije, je lepo,
takrat modro,
lepo in svetlo je nebo.
Otroci na travnik pohitijo,
tam veselo se smejiyo,
nato srečni vsi zaspijo.

Otroci iz skupine Vijolični škrt

rtec

Izmišljali smo si uganke na izbrano temo.

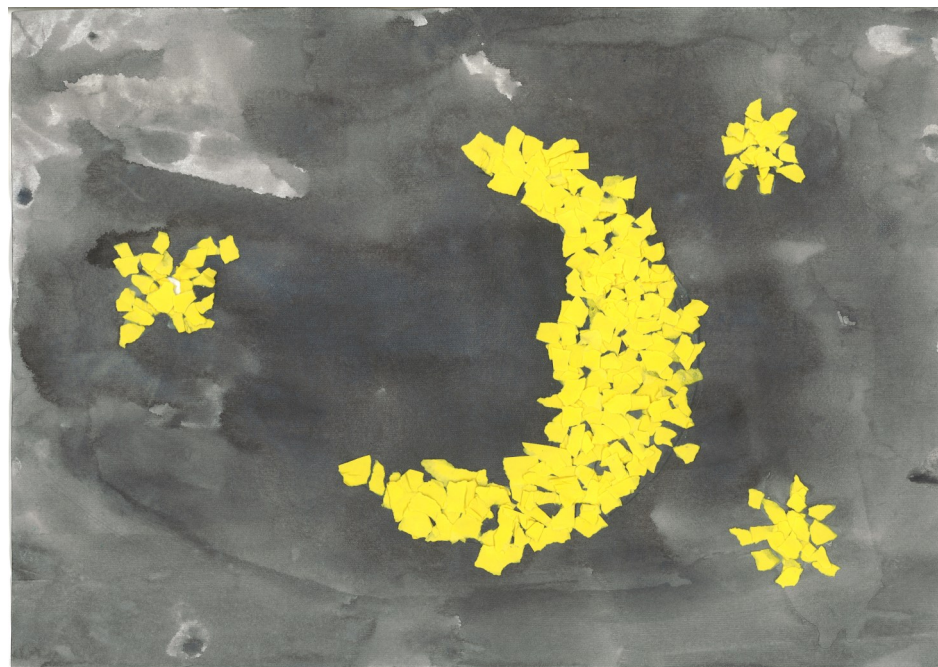
Na eni strani hriba sonček se smeji.
Na drugem hribu dežek se zbudi.
Kaj pa vmes se naredi?

Aminah Miklavc, 6 let

Ko je noč, se na nebu prebudi
in na Zemljo svetlobo deli.

Otroci iz skupine Vijolični škrat

Miha Kodelja, 4 leta

Ines Ivanovska, 6 let

S stropa visi,
lahko na stropu leži.
Ko stikalo pritisnemo mi,
se igralnica osvetli.

Lea Bavdaž, 6 let

Ponoči tisoč drobnih pikic
na nebu žari,
otrokom sladke sanje spusti.

Otroci iz skupine Vijolični škrat

Ko dežek pada
in sonček sije,
cesta s hribčka
na hribček zavije.

Larisa Vidič, 6 let

Krogle velike, barve raznolike,
okrog Sonca potujejo,
v vesolju domujejo.

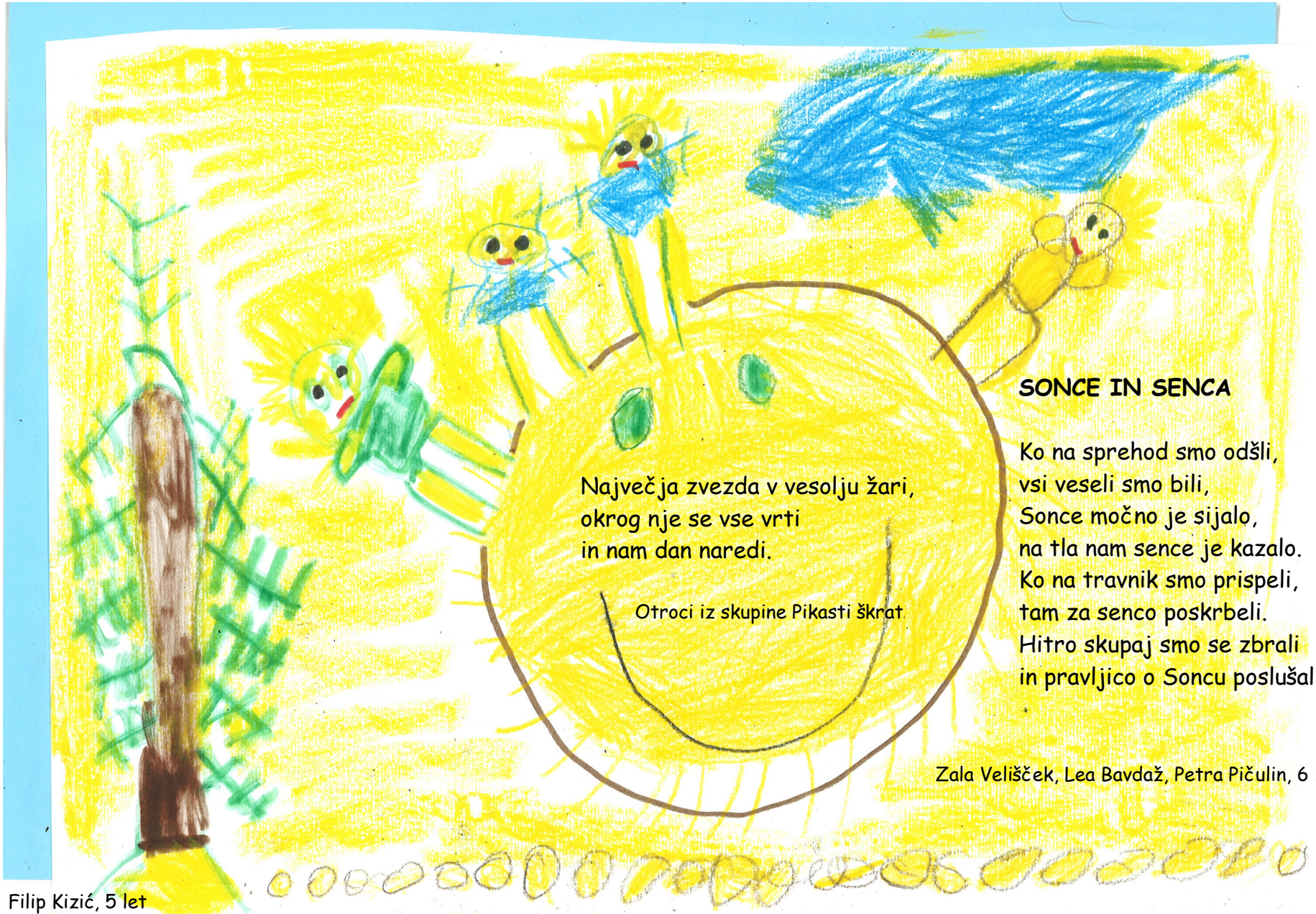
Sofija Loris Vidič, 6 let

Na M se začne,
v vesolju je
in sladka karamela
iz nje izliva se.

Anja Fon, 6 let

Uganke sestavili otroci iz skupine Pikasti škrt

SONCE IN SENCA

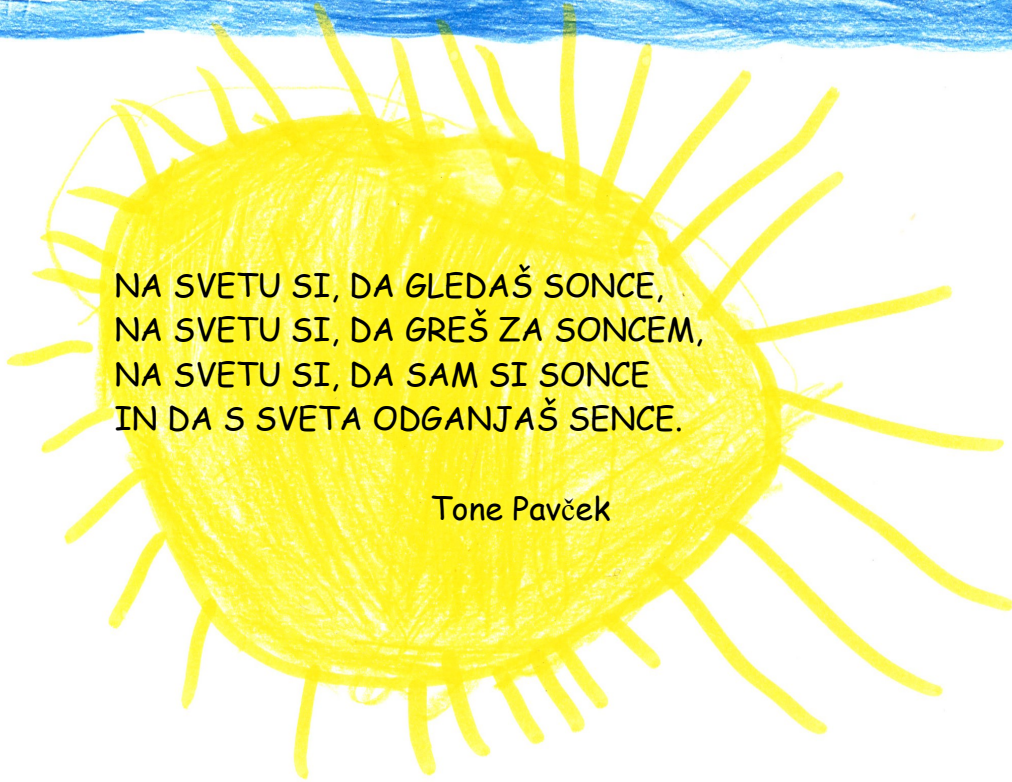
Največja zvezda v vesolju žari,
okrog nje se vse vrti
in nam dan naredi.

Otroci iz skupine Pikasti škrat.

Ko na sprehod smo odšli,
vsi veseli smo bili,
Sonce močno je sijalo,
na tla nam sence je kazalo.
Ko na travnik smo prispeli,
tam za senco poskrbeli.
Hitro skupaj smo se zbrali
in pravljico o Soncu poslušali.

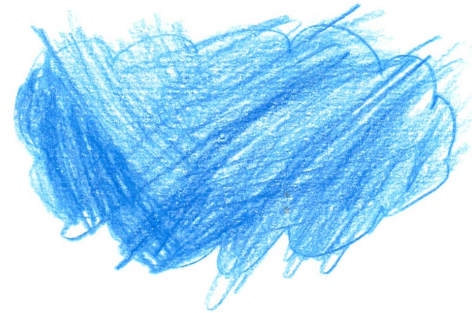
Zala Velišček, Lea Bavdaž, Petra Pičulin, 6 let

Filip Kizić, 5 let

NA SVETU SI, DA GLEDAŠ SONCE,
NA SVETU SI, DA GREŠ ZA SONCEM,
NA SVETU SI, DA SAM SI SONCE
IN DA S SVETA ODGANJAŠ SENČE.

Tone Pavček

Vsa nova spoznanja so otroci prenesli na papir z različnimi tehnikami in materiali. Poigrali so se s številnimi poizkusi, ki so potešili otroško radovednost in tako so nastali zanimivi izdelki, ki so krasili naš vrtec.

Lana Žnidarčič, 4 leta

Patrik Cigoj

Anej Bavdaž

Svetloba ni samo ta, ki nam jo daje Sonce. Svetlobo lahko sebi in bližnjim pričaramo kar sami. Učenci POŠ Kal nad Kanalom so o svetlobi razmišljali tako:

Kdaj zasije svetloba v tvojem srcu?

- * Kadar se igram s svojo igračko Puhijem, vsak petek, ko se iz Ljubljane vrne bratec in vedno, kadar mi Eva dovoli igrati tenis. (Ana)
- * Takrat, ko nimam domače naloge in se lahko igram s prijatelji. (Leon)
- * Vedno, kadar grem s starši smučat. (Maj)
- * Ko zapade sneg in delam snežaka. (Julija)
- * Kadar me kdo preseneti, če mi je doma in v šoli lepo, kadar lahko jaham konja. (Tina)
- * Kadar smo v družini vsi zbrani, kadar me ima nekdo rad in mi pomaga. (Tadej)
- * Kadar sem vesel, ko igram nogomet s prijatelji, kadar me učiteljica pohvali, kadar igram nogomet z očetom. (Tilen)
- * Ko si zaljubljen. (Matija)
- * Vedno, kadar se igram s prijatelji in kadar me učiteljica pohvali. (Anej)
- * Ko sem s prijatelji in z družino. (Patrik)

Komu bi poklonil-a svetle želje?

- * Vzgojiteljici Veroniki, ker dobro skrbi za otroke in ve, kaj se z njimi dogaja. (Ana)
- * Bratu Blažu, ker mi vedno pomaga pri domači nalogi. (Leon)
- * Vsem svojim prijateljem, da bi se lahko skupaj igrali. (Maj)
- * Bratu Tilnu, ker mi pomaga pri pospravljanju. (Julija)
- * Mami, ker skrbi zame, se z mano igra. (Tina)
- * Sošolcu Tilnu, ker je moj prijatelj. (Patrik)
- * Družini in prijatelju, ko je v stiski ter žalosten, da bi bil zopet vesel. (Tilen)
- * Dedku, ker mi je pomagal zlagati drva. (Tadej)
- * Vsem za rojstni dan. (Matija)
- * Prijateljem, ker se z njimi igram in mi pomagajo. (Anej)

Ana Trampuš

Vita Šuster

Kdaj mi je bilo v šoli lepo?

- * Prvi šolski dan smo jedli pecivo. (Lana)
- * Vozili avtomobilčke. (Enej, Nace)
- * Delali živali iz gline. (Vita)
- * Nastopali za starše. (Hana P.)
- * Poslušali o zdravju. (Kristian)
- * Izdelovali ježke. (Lia)
- * Se sankali in šli na pohod. (Ana H.)
- * Sejali krešo in sadili fižol. (Ana G.)
- * Risali vzorčke s šablono. (Martin)
- * Slikali zajčke za veliko noč. (Katarina I., Katarina H.)
- * Tiskali like. (Ameja)
- * Risali za moj rojstni dan. (Nina)
- * Peli angleško in plesali v krogu. (Vanja)
- * Čakali na dedka Mraza. (Nika M.)
- * Šli na sprehod s policistom. (Matevž)
- * Imeli v razredu prave živali in smo jih lahko božali ter si dali okrog vratu kačo. (Veronika)

Kaj mi je v šoli všeč?

- * Med odmori igramo nogomet. (Žiga)
- * Se bom naučil brati. (Leon)
- * Računamo. (Hana G.)
- * Se rada igram v telovadnici. (Lara)
- * Imam prijatelje. (Anika)
- * Se igramo igrice v telovadnici. (Juliya)
- * Se učimo pisati črke. (Nika L.)
- * S sošolci skupaj praznujemo rojstne dneve. (Kristina)
- * Se igramo Črnega moža. (Tinej)

Ana Grm

Veronika Stegel

Pri srčku mi je toplo, ko:

- * s tatom in bratom igramo karte. Lepo mi je bilo, ko je učiteljica brala pravljico Moj prijatelj Piki Jakob. (Zoja)
- * mi mama reče, da lahko spim pri njej in ko me učiteljice pohvalijo. (Nina)
- * pri babici in dedku božam psa Rufa, ko se igramo na trampolinu in skačem v višino. (Jernej)
- * igrava z dedkom šah. (Jan)
- * jemo palačinke, ko se skupaj igramo in se ne kregamo. (Anže)
- * drugim pomagam. (Kevin)
- * smo ob sobotnih večerih vsi skupaj doma in se igramo družabne igre ter si izmišljujemo šale. (Matija)
- * gremo v Komendo pogledat Niko. (Eneja)
- * gremo loviti ribe in hoditi po temi. (Tilen)
- * se lepo igrava z bratom in ko smo vsi doma. Lepo mi je tudi pri noni. (Timotej)
- * se stisnemo in gledamo televizijo. (Žan)
- * ko smo vsi skupaj na svežem zraku in se učimo. (Rene)
- * ko me v šoli in doma pohvalijo za dobro oceno. (Sara)
- * ko je bratec do mene prijazen in smo zbrani vsi skupaj. Vesel sem, ko me mami odpelje k atiju. Lepo mi je, ko se stisnem k Nini, Maši, Barbari in Petri. (Nik Jean)

Pri srčku mi je tesno, ko:

- * izgine moja muca. (Sara)
- * moja prijateljica ni pravična do mene, ko me mama krega in ko mi zbeži pes ter me mama ošteje. (Tian)
- * sem naredila narobe domačo nalogo. (Vita)

Eneja Dugar

Nik Jean Kokol

- * me prijateljice izločijo iz igre. (Nina)
- * je poginil zajček. (Eneja)
- * me naloga jezi. (Jan)

Benjamin Mugerli

Mavrica hrepeneča,
obišče jo sreča,
ko dežek po nebu kapljice razprši
in ko sonce zažari.
Tokrat mavrica barve dobi.
Fantek si zaželi,
da mavrica se ne izgubi in
da osreči vse ljudi.

Martin Ponikvar, Aleks Romare in Klemen Tinta

MAVRICA

Mavricij Jurij je mavrico imel
in jo na nebo razpel.
A ko je sonce zašlo,
mavrice več ni bilo!
Vetrček zapiha,
oblake stran odpiha.
Riba v vodi pogleda,
odsev mavrice zagleda.
In mavrica je skoraj potonila,
če je ribica ne bi rešila.
Čica ptica priletela,
mavrico na nebo pripela.
Ana se je obrnila,
v mavrici zaklad odkrila.

Vasja Jeklin in Nives Leban

Sonce je lepo sijalo. Naslednji mesec Sonca ni bilo več.

Sonce, Sonce,

kam si šlo?

Mogoče za goro ali za Zemljo?

Kam si šlo?

Dva fanta sta šla iskat Sonce. Odpravila sta se na letališče.

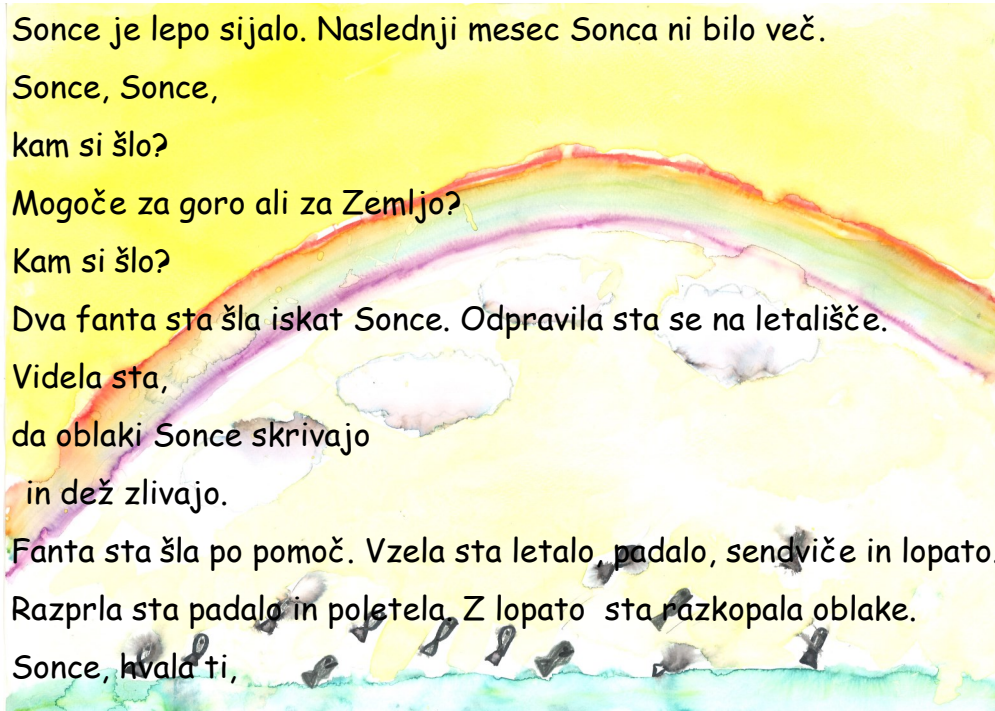
Videla sta,
da oblaki Sonce skrivajo

in dež zlivajo.

Fanta sta šla po pomoč. Vzela sta letalo, padalo, sendviče in lopato.

Razprla sta padalo in poletela. Z lopato sta razkopala oblake.

Sonce, hvala ti,

Besedilo: Nik Gabrijelčič in Luka Mavri

Slika: Aleks Romare

Mavrica se je nekega dne prebudila v sivih barvah in se začudila. Šla je do Sonca in ga vprašala: Ali si kje videlo moje barve? Sonce je odgovorilo: Ne. Lahko jih je dež spral s tebe. Nato je šla h gospodu dežju. A tudi pri njem ni našla svojih barv. Dež je rekel: Pojdi pogledat na Zemljo, v deželo hudobnih škratov. Morda boš tam našla barve, kjer je vedno temno. Šla je in prišla tja, kjer je dež rekel, da je vedno temno. A ni bilo. Zagledala je svoje čudovite barve. Škrati so ji barve vrnili v zameno za dobroto, ki so si jo od nekdaj želeli imeti. Od takrat dalje škrti niso bili več hudobni, ampak dobri.

Maša Tia Komac, Katja Škrlec

Nekoč so trije prijatelji opazili, da Sonce ne sveti več. Zbrali so se in se odločili, da ga gredo iskat. Pripravili so nahrbtnike in odšli na pot. Hodili so dneve in noči ter srečali sovo.

Vprašali so jo, če je videla Sonce. Odgovorila jim je, da ga še nikoli ni videla, ker podnevi spi. Odpravili so se dalje in srečali medveda. Vprašali so ga, če je videl Sonce. Odgovoril jim je, da je šlo Sonce proti vzhodu. Šli so naprej po poti in videli Sonce na tleh. Vprašali so ga, zakaj leži. Povedalo jim je, da je meteorit padel na njega in je strmoglavilo. Fantje so izdelali katapult in izstrelili Sonce na nebo. Od takrat Sonce ni nikoli več strmoglavilo.

Gašper Grm, Gregor Lemut in Tomi Valentinčič

NOČ IN DAN

Jutranja zarja nas prebudi,
ko iz noči v dan se spremeni.
V jutranjih žarkih igrali bi se,
a kmalu pouk se začne.
Ko šolski zvonec zazvoni,
odhitimo na vse strani.
Ko dokončno se stemni,
v posteljah ležimo mi.
Ponoči sove skovikajo,
mi se sanj dotikamo.
Zjutraj ponovno se zdani,
naspani smo vsi.
Nov dan se prebudi,
vse lepo naj se ponovi.

Teja Humar in Vesna Drole

KO JE SONCE POSIJALO

Ko je sonce posijalo
in so ptički žvrgoleli,
so se tam na našem koncu
lepi zvoki oglasili.
Kadar se pripravlja dež,
se prikaže megla,
ko pa se konča,
se prikaže mavrica.
Vse živali so vesele,
ker je mavrica prišla,
razsvetlila je nebo,
da nikoli še tako.

Manca Strnad in Leila Škodnik

DAN

Zjutraj ura šest odbije,
sonce že veselo sije.
Mi se iz sladkih sanj zbudimo
in veseli v šolo odhitimo.
V šoli pridno se učimo,
da učiteljico razveselimo.
Ko šolski zvonec zazvoni,
spet smo srečni vsi.
Na igrišču se veselo igramo,
saj igrice veliko poznamo.
Ko sonce sije na vso moč,
mi še nič ne mislimo na noč.
Do večera zunaj se igramo,
pred spanjem imamo pravo dramo.
Sonce z neba odide,
s temnega neba luna zasije,
»spanček« nam sanje ovije.

Nika Koren in Aneja Lango

SVETLOBA IN TEMA

Ko se zjutraj Sonce prebudi,
zažvrgolijo ptički vsi.
Narava vsa se razživi
na življenje nas opozori.
Zvečer se Sonce za oblake skrije
in nam Luno razkrije.
Noč pokrije vso Zemljo,
mi pa tako zaspani smo.
Ko dežuje, sonca ni,
mi pa žalostni smo vsi.
Če sonce sije, vroče je,
če sonca ni, vse ledeni.

Teja Pavšič in Tiana Malnič

Lana Brezavšek

Manca Strnad

ZABAVIŠČNI PARK

V zabaviščnem parku se igram,
kjer vse igre že poznam.
Ko se naigram,
se tudi malo hihitam.
Potem pa nekaj zagledam,
kar dobro poznam.
Prikotalila se je po igrišču žoga,
ki je od nekoga,
ki ga rada imam.

Tajda Pirih

MALA ŠALA

Otroci, otroci, glejte
in svojim prijateljem povejte.
Prijatelji, gremo se igrat in žogo si
podat.
Pazite le na okno,
da ne bo kakšen hud prepir.
To je samo šala,
ki ni velika,
ampak mala.

Bujar Krasniqi

IGRA

Otroci smo se zbrali,
da košarko bi igrali.
A kaj, ko žoge ni,
obupani smo vsi.
Žoga v bližnjem potoku je,
Nejc pa ponjo ne gre.
V tistem potoku straši,
ponjo moramo zdaj vsi.
Žogo smo dobili
in se je razveselili.
Zdaj košarko igramo
in se hihitamo.
Vsi veseli smo,
dokler vaze ne razbijemo.

Aleks Pavlin

Elizabeta Skrt

SVETEL ŽAREK MOJEGA ŽIVLJENJA

Najraje imam svoja dva zajčka, mačko in psa. Dobila sem jih že dolgo časa nazaj. Z njimi se pogovarjam, kot da bi bili ljudje. Smehljam se jim, da bi vedeli, da jih imam zelo rada in jih ne bi zamenjala za nič na svetu. Včasih, ko jih opazujem, so zelo smešni in me kar nasmejijo. Ko sem žalostna, večkrat grem k njim in sem že v nekaj minutah boljše volje. Ni lepšega in boljšega kot to, da jih peljem na sprehod ali pa spustim na travo, kjer razigrano skačejo in tečejo. Rada skrbim za živali in ni mi težko. S sosedo Ano jih vedno božava in se z njimi igrava ter smejeva. Velikokrat so malo nagajivi, ko pa včasih pobegnejo in jih ne najdem, me začne skrbeti. Najdem jih pod kakšnim avtom ali v kakšni luknji. Nekoč mi je majhen zajček umrl in bilo mi je zelo hudo ter sem močno jokala. Imela sem ga neizmerno rada. Kmalu bomo imeli mladičke, ki se jih vsi veselimo. Zame to pomeni več živali in več svetlih žarkov v mojem življenju.

Lana Cvetrežnik

SMEH

Vsi otroci smo razigrani
in nasmejani.
Na igrišču se igramo
in ropotamo.
Ko nas Tine na zabavo povabi,
z nasmehom gremo radi.
Z žogo se igramo
in vsi se radi imamo.

Špela Felc

Tajda Pirih

SVETLOBA

Svetloba niso samo žarki z neba,
lahko je ponoči lučica,
ki te osvetljuje, ko srečen si,
ob žalosti veselje ti podeli.

V mračnih dneh, ko tema te obda,
prižge se luč, novo upanje ti da.
To so prijatelji,
ki ti pomagajo
in s tabo skrbi premagajo.

Rok Leban

POMOČ

Ko nekomu dobro narediš,
novo priložnost pridobiš.
Takrat življenje ti zasije,
novo voljo ti vlije.
Takrat boš srečen in vesel,
da najraje bi zapel.
Ta svetloba je pomoč,
ki ti daje novo moč.

Aljaž Gerbec

SVETLOBA V SRCU

Tiste prave svetlobe se ne vidi.
Je v srcu.
Jo začutiš, ko ti pride na pomoč.
Ko te prime za roko,
vrne ti moč.
Ti pomaga, te razveseli,
grde trenutke ublaži.
To je svetloba,
na svetu najlepša,
je luč, prijaznost sveta,
to je dobrota srca.

Ana Vidmar

Jaka Jug

MOJ DOM

Tam za onim vogalom,
tam je moj dom,
tam se igram,
včasih nagajam,
a se vedno lepo imam.

Ko mi dolgčas je,
sedem za mizo,
pišem pesmi za vse,
takrat lepo mi je.

Še lepše mi je,
ko na obisk povabim
svoje prijatelje.

Janez Lemut

SKRIVNA JAMA

S tvojega srca odkotali se skala strahu,
odkrije pa votlina skrivnega miru.
Z bršljanom hrepenenja je obdana,
v mahu strasti votlina je predana.

V njej skrivaš rože svojih misli,
za katere veš,
da nikomur jih ne poveš.

Skalo poguma si premaknil zato,
ker le tvojemu prijatelju
zaupano bo to.

Ana Vidmar

PRIJATELJICA

Vesela bila sem, ko sem te spoznala,
dekle, ki si se vedno rada igrala.
A zdaj kot bi veselje v omaro zložila,
kot miška v kot si se tiho poskrila.
Na dan, ko sem se odločila,
da ti nasmeh na obraz bom vrnila.
Uspelo mi je!
Nekomu pomoč sem nudila,
v sebi sem srečo odkrila.

Staša Zavec

Andraž Hvalica

MOJA BABICA

Moja babica je zlata,
po pouku me nestrpno čaka.
Kuha mi kosila za kraljične,
potolaži, kadar kazni so
krivične.

Tudi če razgrajam čez vse
meje,
se mi le sladko nasmeje,
toplo me objame,
vedno čas ima zame.

Na izlet me kratek pelje,
uresniči vse moje želje.
Moja babica je zlata,
upam, da je vsaka taka.

Marija Kralj

V SLADKI DEŽELI - DEŽELI SLADKARIJ

Bilo je dolgočasno sobotno popoldne. Zunaj je deževalo, na televiziji pa ni bilo nič zanimivega.

Šla sem do knjižne police in izbrala zanimivo knjigo, da bi z njo pregnala dolgčas. Naletela sem na veliko mamino knjigo receptov sladici. Super! Spekla bom pecivo, presenetila domače, pa še dolgčas mi ne bo več.

Sedla sem v dnevno sobo in začela listati knjigo. Poleg vsakega recepta je bila še barvna slika, tako da sem postala kar lačna. Kar naenkrat pa se je med listanjem mamina knjiga na široko odprla in iz nje je prijetno zadišalo. Kar posrkalo me je vanjo. Spuščala sem se po širokem, strmem toboganu. Vedno bolj je dišalo. Pristala sem v veliki kuhinji, okrog mene pa so bile same sladice ... keksi vseh vrst, kroglice, tortice, pite, rolade ... Vse sladice so bile skrbno zložene v pekač in prav vse so omamno dišale. Težko sem se zadrževala, da jih nisem poskusila. Šele čez čas sem opazila, da po kuhinji tekajo sive, bele in črne miške. Na glavah so imele bele kuharske kape, okrog pasu pa privezane predpasnike. Tekale so sem in tja. Vsaka je imela svojo nalogo, tako da me sploh niso opazile. Bele miške

David Lango

so mesile testo, sive so ga nadevale, črne pa zlagale v pekače in nosile v pečico. Sladic je bilo ogromno, miške pa so še vedno tekale sem ter tja. Končno me je ena opazila. Najprej se je prestrašila in obvestila druge miške, da imajo obisk. Potem so se mi vse približale. Bile so zelo prijazne. Ponudile so mi vse mogoče sladice, da sem se do sitega najedla.

Povedale so mi, da vse sladice in sladkarije razdelijo med otroke v bolnišnicah, zavetiščih in sirotišnicah, za plačilo pa zahtevajo le otroški smeh. Bila sem navdušena. Ko so me prosile, da bi jim pomagala, sem bila takoj za. Privezala sem si predpasnik, svizec pa mi je na glavo poveznil še belo kuharsko kapo. Mlela sem lešnike in orehe in ko sem okrasila že kar nekaj pekačev keksov, sem se spomnila, da me domači gotovo že iščejo. Pohitela sem k miškam, se jim zahvalila za prijaznost in jih prosila, naj mi pomagajo priti domov. A miške mi niso znale pomagati, pa tudi čudežni tobogan, po katerem sem prišla v Sladko deželo, je izginil.

Bila sem prestrašena, da ne bom več mogla domov. Zaprla sem oči in si močno zaželela, da bi se spet znašla v domači dnevni sobi.

Na svojih laseh sem začutila mamino dlan, ki me je nežno pobožala in mi prinesla na krožnik sveže pečeno pito.

Maja Kralj

Tadeja Brezavšček

UGANKE

V temi nas ne mogel bi prešteti.
Vidimo vsako mesto,
tvorimo Rimsko cesto,
nekatero smo planeti.

Vode se napijemo,
potem pa se na zemljo zlijemo.
Po nebu potujemo,
včasih vas s čevljev sezujemo.

Proučeval me je že stari Grk.
Ko Luna Sonce zakrije,
se Zemlja v temo zavije.

To sem jaz ...

Odgovori: zvezde, oblaki, sončev mrk

Andraž Ipavec

DAROVI

Tam daleč je dežela,
v katero sem priletela,
kjer ljudje so prijazni,
a sreča je odletela.

Zato bom poiskala darove
za odrasle in otroke,
da srečni bodo vsi,
odrasli in tudi mi.

Šla sem iskat darove,
odšla sem skoz gozdove,
prečkala deroče reke
in prečudovite slapove.

Pa našla sem darove
na cvetoči rožnati pokrajini.
Vzela sem tri darove
in se napotila proti vasi.

Tam vsi srečni so bili,
saj so bili darovi,
ki so jim odleteli,
tri zlate ptičice.

Tadeja Brezavšček

NAŠ SVET

Naš svet je grd, če se vse zanemari
in vse se zato pokvari.

Ta svet je grd, če se razvija samo
tehnologija
in ne tudi domišljija.

A najgrši je, ko prijateljstvo okruši
ti srce,
najbolj boli,
če te pravi prijatelj
razočara in zapusti.

Lucia Pascolat

ENGLISH LESSON

At the begining of the class
there's always a big mess.

The teacher says: »Take your book:«
But I don't understand and I just look.

In the class I feel like a fool,
samo to mi res ni cool.

Then we take the test,
but I only want to rest.

At the end of every English lesson
sem pa vedno močno besen.

Aljaž Ipavec

SVETLOBA IN TEMA

Svetloba in tema - živim z obema, podnevi svetloba, ponoči pa tema.

Svetloba je sonce, svetloba je luč, svetloba je znanje, v njej vidim ključ.

Tema je strašna, grozna in mračna, vsaka je takšna, tiha in lačna.

Svetloba in tema - delita si pol dneva, podnevi svetloba, ponoči pa tema.

Tiana Karnel, Maja Jakopič

SONCE

Sonce te zjutraj zbudi in v šolo spravi. Žene te kot ura na steni.

Sonce zgleda majhno, a je gospodar neba.

Janez Makorič

A DAY IN MY LIFE

MY HOBBIES
I like football my favourite club is Real Madrid. I walk to training of volleyball. I go to drums on Saturdays.

MY ANIMALS
I've got some fish and a dangerous dog.

MY FAMILY
In my family there are: my brother, my mother Mojca and my father Leon. They are friendly.

MY FAVOURITE ANIMAL IS A TIGER
The tiger is a dangerous cat. It lives in China. It is orange and black.

MY FAVOURITE SCHOOL SUBJECTS
My favourite school subjects are sports, music, Slovene and English. Sport is on Mondays, Wednesdays and on Thursdays. Music is on Thursdays, Slovene is everyday and English is on Tuesdays, Wednesdays, Thursdays and Fridays.

SCHOOL
In the morning I get up and go to eat. I brush teeth and I go to school bus. In school I've got 5 or 6 hours and 7 hour I'm in school. Then I go to volleyball training and come home.

ME
Hi! I'm Matej. I'm eleven years old. I've got brown eyes, I've got brown hair and a small nose. I'm very friendly and a funny young boy.

Matej Jerončič, 6.6

Matej Jerončič

BARVE RIŠEJO OBRAZ

SVETLOBA

Skozi okno previdno pogleda,
nežno si oči pomane
in pomislim: «Kakšna beda!»
Se oblečem in vstanem.

Glej jo - čez dan mi sledi,
pogosto ovira mi delo,
včasih zaradi nje se mi spi,
zaradi nje se počutim veselo.

Ko večer se približuje,
vedno manj je njenega pogleda,
ona se mi oddaljuje
in pomislim: «Kakšna beda!»

Oh, ti nesrečna svetloba,
zjutraj te nočem,
zvečer pa ne dam.
Kriva sem jaz, ker sem sitnoba.

Pia Likar

Svetlo barvo rabim jaz,
da narišem si obraz.
Velike rjave oči.
Enake obrvi.
Topel nasmeh.
Lesk v očeh.
Obraz je pač tak.
Barvat zna vsak.
A nihče mu ni enak.

Martina Pavšič

MARTINA PAVŠIČ G. 4

Martina Pavšič

KLEMEN KARNEL G. 8

Klemen Karnel

ČESA SE V ŽIVLJENJU VESELIM?

Življenje je lepo samo po sebi,
znati ga je treba le živeti.
Življenje je dar,
zato ga ne zavrni nikdar.

Veselite se, ko vam gre dobro,
živite življenje čim bolj modro.
Veselite se tudi, ko vam je težko,
saj jutri zagotovo bolje bo.

Veselite se drobnih stvari,
veselite se dobrih ljudi,
veselite se pomembnih stvari,
veselite se vseh vaših dni.

Življenje naj bo pošteno,
za druge naj nam ne bo vseeno.
Življenje je umetnost,
ki se je ne da naučiti.

Življenje je tekoča voda,
v katero se je treba zlit.

Manca Velišček

Maja Kovačič

KAJ BI VŠEČKAL?

Kakor na facebooku se tudi v življenju
da všečkati to, da ti srce zaigra.
Pesmi, slike vsepovsod
obkrožajo nas valovi dobrot.

Srečo, veselje
s prijatelji delim,
Smejem se, slikam
in misli lovim.

Kar všeč mi je, všečkam,
se včasih jezim,
a vedno s prijatelji srečo delim.

Tea Simonič

Laura Nanut

A SONG OF MAY

may is the month
when love is very long.
you don't worry
and you write a love story.
in may, birds are singing
and the phones are ringing.
you phone your best friend
and you prefer to be lazy
then you stand
and think: everybody's crazy.

Andreja Seljak

Zan

ŽAREČA ISKRICA

Včasih v očeh ljudi vidim iskrico,
svetel, igriv žarek,
ki ogreje mi srce,
saj vem, da je v teh ljudeh nekaj svetlega,
svetlečega, dobrega, srečnega.

A tega ne vidim v vseh ljudeh,
mogoče le v enem, dveh ali treh.

Njihov nasmeh in sreča
sta sonce mojega sveta.

Od vseh ljudi
sem izbrala njih,
saj so oni moja svetla pot.

Tinkara Vršnik

Žiga Levpušček

TEMA

Rada bi stran,
nekam drugam,
dovolj mi je te
puste teme.
Dan za dnem,
noč za noč jo
tema v meni se krepi.
Sedaj se mi zdi,
da na svetu barv več ni.
Torej zaprem oči,
nežne barve zamislil si
in tukaj več me ni.

Lucija Humar

SVETLOBA

Brez svetlobe ne gre,
saj je pomembna za življenje.
Ponoči je ni,
zato takrat nimaš kaj delati.
Lahko pa narediš
svetlobne efekte z lučmi,
ki zabavajo vse ljudi.
Še muziko dodaš
pa odličen »žur« imaš.

Klemen Vogrič

Lucija Humar

KO SEM ŽALOSTNA

Vstopim skozi vrata,
nikogar ne poznam.
Samo svojega brata,
ki dela se mi neznan.

Vse je temno,
vse je slabo.
Nisem za nobeno rabo.
Zaradi strahu
in slabih spominov
nimam v srcu miru.

Sram me je priznati,
česa me je strah.
A moram se pobrati,
rešitev poiskati.

Na koncu pa spoznam,
da le najboljši prijatelj mi pomaga
najti pravo pot
iz teh neznosnih tegob.

Maja Bavdaž

Edin Sulić

SREČA

Kaj je sreča?
Je to veselje ali smeh?
Če si srečen,
vidi se ti v očeh.
Ko srečo spoznaš,
se ti obraz nasmehne.
Tedaj moj in tvoj smeh
pozdravi vse bolehnne.
Spomni se vedno,
sreče ne izzivaj.
Na prijatelje se spomni,
svojih čustev pred njimi ne skrivaj.

Matej Gorjup

SVETLO IN TEMNO V ŠOLSKIH DNEH

Letošnje šolsko leto
bilo je težko in napeto.

Šli smo na šolska „potovanja“
in pridobili veliko znanja.

Ko smo šli v „staro“ šolo,
imeli smo nočno moro.

Začasno nosili smo uniforme
in se učili terezijanske reforme.

O Ameriki smo se učili,
Azijo smo ponovili.

Učiteljica je vprašala, kaj je barok,
zaslišala pa le moj stok.

Šola v mislih zbledi,
ko se približuje konec šolskih dni,
počitnice so na obzorju,
naše misli pa na morju.

Tine Drekonja

UGANKE

Nas gleda z neba,
svetlobo nam da.
Čez cel dan nas spremlja,
ponoči ga luna zamenja.

Thomas Alva Edison jo je izumil,
uporabljamo jo,
ko sonce gre,
če pa pregori,
nam temo naredi.

Zaradi oblik domišljijo vzbujaajo,
kot sladkorna pena se na nebu ponujajo,
ko so jezni, se bliska in dežuje,
zato si ta dan vsak škornje obuje.

Odgovori: sonce, žarnica, oblaki

Ana Maver, Eva Trampuš, Neža Jeklin, Kristina Felc

Jakob Blažič

THE NIGHT IN THE FOREST

It was a cold winter day. My friend Jack and I went on a short trip to the lake and spent a really great time together. Later in the evening it started to get dark, so we decided to go home.

We were driving through the forest when the car ran out of petrol and suddenly stopped. We wanted to call somebody to bring us some, but there was no signal. We stayed in the car and tried to find another solution. Then, suddenly something fell onto the car's roof. We were terrified. Then it moved to the front of the car and all we could see were two red eyes. Jack was shaking so much that he accidentally pressed the horn. The monster freaked out. I screamed. Then I opened my eyes. I was awake. After a few minutes I realised that it was actually just a bad dream.

Thank god!

Ana Maver

ZERO GRAVITY BY MATEJ GORJUP

It was the year 2109. The Earth did not rotate any more. There were many unusual phenomena that started appearing on the planet, but people didn't pay much attention. One day, things and people started to float and the water disappeared.

At that point people finally reacted. Scientists William and Anna were exploring why this was happening. They asked many people to help them with their research. Together they realized that the Earth began to deteriorate. They tried to find a way to save themselves and the planet. On 23rd August 2019 twenty rockets, equipped with a lot of oxygen, food and plants went to Mars. Everything was very hard because of the low gravity. Five days later people and animals landed on the new planet.

Only four people stayed on the Earth. These brave men and a woman were William and Anna White, Jack Buzz and Tom Scott. They tried to save the world so they first went to the South pole and then to the North pole. There they installed a giant magnet. They turned them on and slowly the Earth started to rotate again. But the power of the electricity was so strong that it passed through them and they lost their memory for one week. They walked on the Earth lost and very hungry, but on the surface.

Fortunately, the people from Mars saw that the Earth rotates again, so they went back home. The heroes got their memory back. All the people were very happy because the planet was healthy. That accident never happened again, until now...

HE ICE MONSTER BY ANDREJ MUGERLI

400 YEARS AGO:

Johnathan was one of the thousand visitors of the famous ice cave. During the tour he got lost and nobody ever heard of him again. Some people thought that he was killed by the ice monster.

PRESENT:

Bob has just bought a ticket for a tour of the ice cave. He has never heard that the monster appears every 400 years. It was February, so it was cold. Not many people came today. There were only five of them. When the tour ended Bob's neighbour discovered that Bob wasn't with them. He also called the police to look for Bob. When the policeman Greg entered the cave, he suddenly saw something big and white. He yelled as loud as he could and the monster ran away. He called for backup, but nobody responded, which meant he was alone in the cave with the monster. He started his investigation. He was going deeper and deeper into the cave and then he saw a man with a broken leg in an abandoned room. He got closer and saw a costume of the ice monster. He discovered that the actual monster didn't exist. Meanwhile, outside the cave inspector Lousini sent ten armed policemen to help Greg. When they saw him he was carrying a man in a costume. He said to the leader of the group that they must find Bob. When Greg came out of the cave the police arrested the man in the costume. Fifteen minutes later policemen and Bob came up and everybody was happy. The mystery of the ice monster was solved.

A FAIRYTALE BY NEŽA JEKLIN

Once upon a time there lived a princess. Her name was Victoria Ana, but everyone called her Vicky. She lived in a small kingdom. She was very clever, nice and peaceful. She had long blond hair, green eyes and freckles all over her face. She wasn't that tall. She loved nature and she was the greatest artist in the kingdom. But her life wasn't that beautiful. Her mother died when Vicky was four years old. She and her parents were sailing around the world on a big ship. It hit a big rock under the surface and sank. Vicky and her father survived but her mother didn't.

Nine years later her father fell in love with a strange woman. She didn't like her at all. Her name was Witchilia. She was very mean to Vicky when her father wasn't there. When he was there she behaved as the nicest person in the world. Vicky also didn't like her because of her looks, she was tall with big black eyes, long black hair, a long nose and she was very pale.

One day Vicky saw her when everyone else was already asleep. It was midnight. Witchilia was running around the castle and singing a scary song. It went like that: "Oh my king, oh my king! Tomorrow you will marry me! I know you don't love me, but that's ok. Now you are under my spell!... Then she jumped three times and went back to the castle. Vicky was scared of Witchilia. She realized the woman was a witch. She knew that she must stop her, but she didn't know how.

She couldn't ask her father because he was under the spell. She thought about it till morning but then she remembered. Her mother always said that you can make all the bad things disappear if you do something good and are not afraid of it. When they were eating breakfast, Vicky stood up and started singing. Suddenly the witch started melting and finally she was gone. Vicky sang a beautiful song. Vicky's father was proud of her, because she did something really brave. Then Vicky gave him three big hugs and they were very happy. From then on, they lived in peace.

Eva Trampuš

Tina Lango

Anja Pavšič

SVETLOBA

Če svetlobe ni,
vse črno se nam zdi.
Nič se ne dogaja,
le mir pred nami raja.

Ko pa sonce zasije,
življenje v bitjih vzklije,
pred sabo imamo neskončno poti,
a vsak začetek težak se zdi.

Uzremo svetle stvari,
a v glavi se nam misel rodi.
Ne izgubi sledi,
da se pred tabo ne stemni.

Glej v svetlo prihodnost,
saj le tako boš našel v življenju to,
kar ti srce govori
in te zares veseli.

Tina Lango

lango

TEMA V PESMI

V naši temni duši,
glej, se tema širi,
glej, se tema širi,
počasi nas temni.

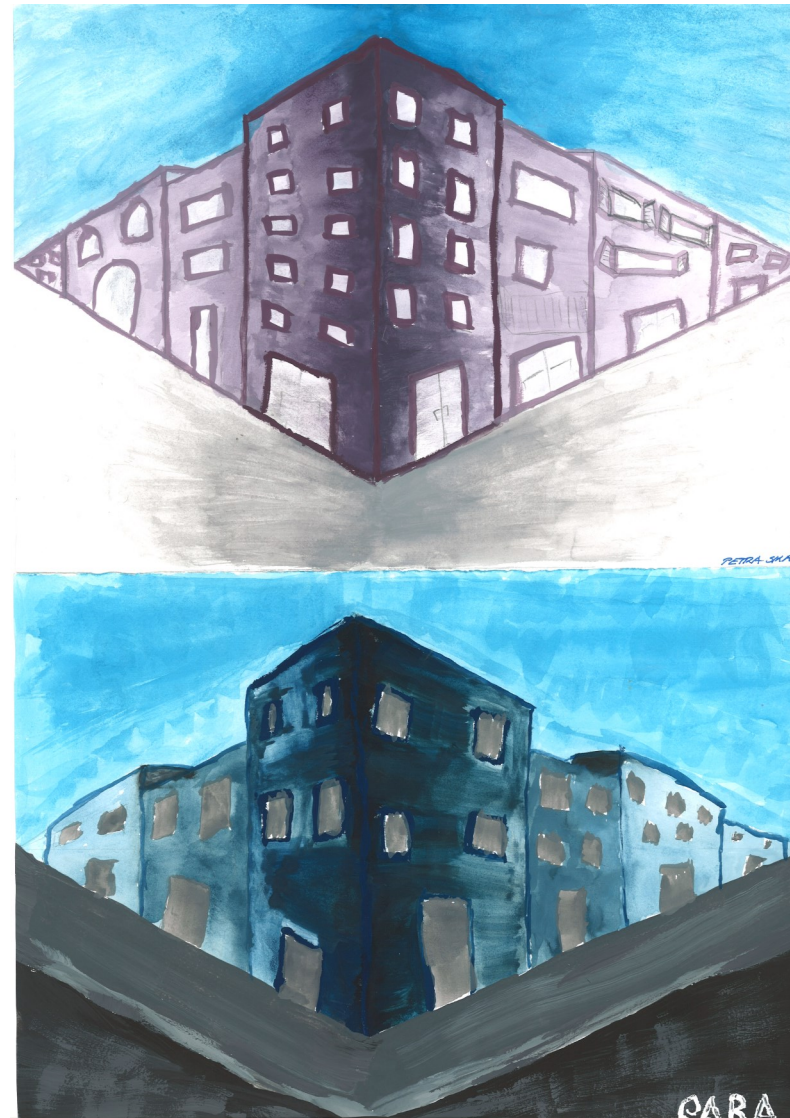
A ta tema ni le noč,
glej, v njej sveti luč,
glej, v njej sveti luč,
ki v nas upanje budi.

Čeprav ta luč je majhna in drobna,
glej, ti daje moči,
glej, ti daje moči,
moči dovolj, da duša težave prebrodi.

In ko se to zgodi,
glej, posveti sonce,
glej, posveti sonce,
sonce, ki to temno dušo razbremeni.

Priredila po pesmi Josipa Murna

Sara Zavec

Petra Skrt, Sara Zavec

UTRIP ŠOLSKEGA LETA 2014/15

V letu, ki se izteka, smo se veliko naučili in doživeli. Bili smo v šoli v naravi, na taborih, na zanimivih dnevih dejavnosti, tekmovanjih ... Še posebej je to šolsko leto zaznamoval projekt Popestrimo šolo.

Šola v naravi na Debelem rtiču - september 2014

Na dan šole v naravi sem vstala polna veselja. Ko sem pozajtrkovala, me je mama odpeljala do šole. Prišel je avtobus. Veselo sem se poslovila od vseh, povlekla majhen kovček in zadovoljno stopila v avtobus. Ko smo prispeli do »Veveričjega domka«, smo se porazdelili po sobah. Z mano so bile še Barbara, Špela, Mihaela in Lana. Ko smo videle, da ni v sobi omar, smo obleke pustile kar v kovčku. Nato smo odšli na kosilo in na ogled okolice. Ko smo prišle do pomola, smo v daljavi zagledale Koper. Opazovali smo tudi sončni zahod. Dnevi so hitro tekli. Ko sem se tretji dan prebudila, je v sobo posijalo sonce. Vsi smo se pripravili na ocenjevanje. Ta dan mi je bil najlepši, ker smo napredovale pri oceni. Na koncu smo si prislužile tudi nagrado. Nekega večera je bil ples in tekmovanje za mis in mistra Debelega rtiča. Z Lano sva tekmovali za mis. Žal svoje najlepše obleke nisem našla. Ko smo čakali na prihod na oder, sem rekla Barbari, naj tudi ona tekmuje. Najprej se ni strinjala, a ko sem ji rekla, da je lepo oblečena in da ni pomembno, kakšen si, ampak kako se počutiš, se je odločila. Naredila je velik napredek. Zmagala je naša sošolka Tajda. Bila sem vesela.

Larisa Dugar, 5. a

Kulturni dan v Tomaju in Vilenici - oktober 2014

23. oktobra smo imeli devetošolci kulturni dan.

Najprej smo odšli v Tomaj, v hišo, kjer je živel slovenski pesnik Srečko Kosovel. Tam nam je gospa, ki je poznala Kosovelovo družino, saj je bil njen stric poročen z najstarejšo Kosovelovo sestro, povedala veliko zanimivosti o njegovi družini.

Tudi mi, učenci, smo morali povedati nekaj o njegovem delu in življenju.

Nato smo odšli v jamo Vilenico, kjer smo morali prehoditi 500 stopnic v eno smer.

Videli smo veliko zanimivih stalaktitov in stalagmitov. Najvišji stalagmit je bil visok kar 20 m. Po ogledu jame smo odšli domov.

Anesa Adrović, 9. a

dragajalorvenjrn

celo
dajalor
senjer

Naravoslovni dan v Postojnski jami - november 2014

V četrtek, 13.11.2014, smo se učenci šestih razredov z avtobusom odpeljali na ogled naše največje kraške jame - Postojnske jame.

Pred šolo smo se zbrali primerno obuti in oblečeni ob 7.30. Prevezli smo šolsko malico, se posedli na avtobus in se odpeljali. Vozili smo se približno eno uro. Ko smo prispeli v Postojno, smo se ustavili na parkirišču. V bližnji gostilni smo pojedli malico, saj je močno deževalo. Učiteljica je kupila vstopnice in skupaj z vodičem smo najprej odšli na ogled filma o jami in živalih, ki prebivajo v njej. Po ogledu filma smo se odpravili v jamo. Vodič nam je razložil nastanek jame, kapnikov, pokazal nam je različne oblike kapnikov in nas peljal na ogled živali, ki živijo v Postojnski jami. Videli smo človeško ribico, jamske hrošče in druge drobne živalce. Potem smo se odpravili proti vlakcu, ki nas je popeljal skozi jamske dvorane. Rove, kapnike, reko Pivko in posebnosti kraških dvoran smo si ogledali peš. Prehodili smo približno 4 km poti. S stropa jame je ves čas močno kapljalo, tako da smo bili močno premočeni. Po ogledu smo se z vlakcem vrnili k vhodu jame, kjer smo lahko obiskali trgovino s spominki. Celoten ogled jame je trajal več kot dve uri. Po ogledu smo se zahvalili vodiču in se z avtobusom odpeljali proti domu. Prispeli smo ob 14.30.

Ogled Postojnske jame mi je bil zelo všeč.

Maja Kralj, 6. a

Športni dan - Šolar na smučih - januar 2015

»Juhu, danes grem s sošolci smučat!« sem zavpil navsezgodaj. Skočil sem iz postelje in vpil po hiši. Vedel sem, da bo to moj najsrečnejši dan življenja.

Hitro smo vse naložili na avtobus. Mama se je poslovila, jaz pa sem se hitro usedel poleg Žiga. Kilometri so se vlekli. Končno smo prišli do smučišča. Dobili smo karte in se razdelili v skupine. Bil sem v skupini, ki jo je vodila učiteljica Monika. Prišlo je najhuje. Spustiti se po progi. Poskusil sem. Ojoj, že sem bil na tleh, potem pa je šlo vedno bolje. Zelo dobro sem smučal, nikoli nisem padel. Kar lepo sem smučal za učiteljico, sicer malo počasneje.

Dobili smo tudi topel obrok. Še nekaj časa smo smučali, potem pa brž na avtobus in domov.

Želim si še veliko takih dni, ker se veliko naučim.

Aleks Pavlin, 5. a

Sedmošolci OŠ Kanal v oddaji Male sive celice - januar 2015

Male sive celice je tekmovanje, na katerem tekmujejo učenci sedmega razreda. Vprašanja se nanašajo na različna področja - šport, kulturo, znanost, umetnost ... Nekateri smo se zato vpisali v krožek in mentorica Irena Hočevar Križnič je izbrala dve skupini, ki sta šli na regijsko tekmovanje v Koper.

Našo skupino smo sestavljali Domen, Klemen in jaz, drugo pa Manca, Tinkara in Lucija. V Kopru smo si najprej ogledali šolo, nato pa smo pisali test. Zame je bil skorajda enostaven. Bili smo veseli in presenečeni. 17. 9. je bil za nas srečen dan.

13. 1. 2015 smo tako šli na snemanje v Ljubljano. Pred tem so navijači, naši sošolci, naredili plakate. V studio smo prišli ob 9.30. Srečali smo se z nasprotno ekipo - OŠ Križevci iz Prlekije. Njihovo ekipo so sestavljali trije fantje, torej sem bila med tekmovalci edina punca. Nas, tekmovalce, je uredila prijazna maskerka. Šli smo v garderobe, kjer nas je pozdravil voditelj Malih sivih celic Pavle Ravnohrib. Odpeljali so nas v studio. Malo me je bilo strah, a ko sem spoznala, da so snemalci in drugi prijazni, sem postala bolj sproščena. Pred začetkom snemanja so se navijači posedli na tribune, mi pa za mize. Prva igra, pri kateri enega odgovora nismo povedali pravilno, je bila „Drži, ne drži“. Zaostali smo za štiri točke. Pri drugi igri „Izberi tematiko“ smo se nasprotnikom že bolj približali, saj so imeli samo še eno točko več. Pri naslednji „Od pet proti nič“ smo bili najmanj uspešni. V zadnjem delu kviza je bilo najbolj napeto. Žal smo izgubili. Bili smo malo razočarani. Na koncu nas je učiteljica druge šole „sliknila“, kot je sama rekla v njihovem narečju.

Dan v Ljubljani je bil imeniten, zabaven ter poučen. Za nas je glavno to, da smo na tekmovanju sodelovali, bili v RTV studiu in nastopali na televiziji.

Andreja Seljak, 7. a

Šola v naravi na Medvedjem Brdu - marec 2015

Tistega dne sem komaj čakal na orientacijski pohod. Dobili smo list z navodili. Na njem so bile zapisane različne naloge. Šteli smo stavbe, traktorje in na koncu drevesa. Sledili smo navodilom in prispeli do učiteljice, ki nam je postavila vprašanje. Pravilno smo odgovorili, zato smo lahko šli dalje. Prišli smo do potoka. V njem je bil mlinček. Hodili smo dalje po makadamu. Vlekel se je kot kača. Joj! Spet učiteljica. Dala nam je vprašanje in spet smo pravilno odgovorili. Po gozdu smo šteli tudi medvedke, ki so bili narisani na kartončkih. Prešteli smo jih devetindvajset. Ko smo prišli na cilj, smo morali prešteti še oprimke na plezalni steni. Naš čas je bil 43 minut. Ko je učiteljica zadnji dan delila diplome, smo ugotovili, da smo v tej disciplini zmagali.

Vid Velušček, 4. a

dragajalorvenjor

Snemanje radijske oddaje v studiu Alpskega vala - april 2015

16. 4. 2015 smo se z avtobusom odpeljali v Tolmin na snemanje radijske oddaje. Spremljala nas je naša mentorica Zvonka Cigoj.

Pred odhodom smo se še zadnjič temeljito pripravljali. Majo, ki je zbolela, je pripeljal oče. Bali smo se, da bomo morali snemanje zaradi nje prestaviti. Majo so v studiu posneli vnaprej, da je lahko odšla domov. Ostali smo bili na vrsti kasneje. Pred začetkom snemanja nam je novinar razkazal svoje delovno okolje in predstavil delo novinarjev. Izvedeli smo, da so v njihovem studiu zaposlene tri osebe. Povedal nam je, da je studio Alpski val del radia Primorski val. Oddajajo pa tudi iz Cerknega in Kobarida. Njihove oddaje slišijo od Bovca do Deskel ter od Ljubljane do Benečije v Italiji.

Sledilo je snemanje v posebni kabini. Predstavili smo se in razločno ter doživeto prebrali naša pripravljena besedila. To smo zelo dobro opravili in novinar nas je pohvalil, da smo se odlično pripravili.

Čas do odhoda avtobusa smo porabili za pohajkovanje po Tolminu. Dan je bil zanimiv, pester in poučen. Snemanje je bilo za nas nova in nepozabna izkušnja.

Zapisali učenci izbirnega predmeta vzgoja za medije

Tehniški dan - lončarstvo - april 2015

V torek smo imeli pravi lončarski dan. V učilnici smo izdelovali reliefno sliko in slikali na keramične ploščice. Po malici smo odšli v atelje kanalskih keramikov, kjer smo na lončarskem vretenu izdelovali posodice iz gline.

Andraž Hvalica, 5. b

V šolo smo prinesli pripomočke za keramiko. Učiteljica nas je razdelila v tri skupine. Prva skupina je odšla v Keramost, drugi dve pa sta izdelovali relief. V ateljeju so se nam predstavili trije keramiki. Vsak izmed nas je dobil košček gline in jo začel oblikovati. Izdelava skodelice mi je bila zelo všeč. Tudi keramičarka me je pohvalila za dober občutek pri oblikovanju.

Grega Okroglič, 5. a

Maja Bavdaž, 8. a

Projekt POPESTRIMO ŠOLO - celo šolsko leto

Januarja smo se povzpeli na Mengore

V soboto smo odšli na hrib Mengore. Najprej smo si ogledali kaverno, v kateri je bil skrit žaromet, ki so ga vojaki z dvigalom dvignili in posvetili, kamor je bilo treba. Ogledali smo si še nekaj kavern. Ena izmed njih je bila za vodo. Sprehodili smo se do ostankov bivališča vojakov in spomenika padlim borcem. Vodnik Miha nam je povedal, da je bil v hrib skopan predor. Skozenj so vojaki hodili na bojišča.

Pri cerkvici smo pojedli malico, nato pa smo se odpravili v dolino in peš do muzeja na Mostu na Soči.

Janez Lemut, 5. b

Februarja smo spoznavali poklice

V učilnici smo na mizi zagledali dojenčka. Gospa Adrijana Velišček nam je pokazala, kako ravnati z novorojenčkom. Mislili smo, da ga bomo samo previjali, a smo delali veliko več stvari. Najprej smo se peljali z reševalnim vozilom. Reševalec nam je pokazal svoje pripomočke in nam povedal, za kaj jih rabi. Zdravnica pa nam je pokazala, kako se povije določene dele telesa. Ko smo stvar obvladali, smo se še sami povili. Jaz sem si povil roko, ramo, nogo in glavo ter si na lice prilepil obliž. Bil sem zelo čuden. Bilo mi je zelo všeč, saj sem o tem poklicu izvedel veliko stvari.

Aljaž Gerbec, 5. b

Marca smo se učili neverbalnega jezika

V torek je na šoli potekala jezikovna delavnica. Tema delavnice je bil znakovni jezik. Obiskala nas je učiteljica znakovnega jezika Simona Drev.

Pokazala nam je abecedo, ki smo se jo tudi naučili, nato pa posneli filmček, kjer smo v znakovnem jeziku povedali zgodbo o žabjem kralju. Na koncu smo igrali igro Activity, in sicer fantje proti puncam. Zmagali smo fantje. Tako smo dan lepo zaključili.

Aleks Humar, 9. b

dragaja bor senja

Aprila smo spoznavali literarne junake

V okviru projekta Popestrimo šolo smo v aprilu organizirali dve dejavnosti povezani s knjigami, in sicer: April - mesec knjige ter Vrednote in lastnosti slovenskih literarnih junakov.

Prvo delavnico smo izvedli 10. 5. 2015 v šolski knjižnici od 12.30 do 14.30. Udeležile smo se je učenke, ki obiskujemo knjižničarski krožek in en učenec. Z nami sta bili učiteljici. Izdelovali smo plakate, katerih vsebina se je navezovala na pomembne datume v aprilu - mesecu knjige. Ti so: 2. 4. - Mednarodni dan knjig za otroke in rojstni dan H. C. Andersena, 20. 4. - Dan slovenske knjige in 23. 4. - Svetovni dan knjige. Plakate smo razstavili v zgornji avli šole, ob njih pa še odpisane knjige iz naše šolske knjižnice, da bi jih lahko učenci po izbiri vzeli zase. Zanimanje zanje je bilo veliko in knjižničarka je bila zelo vesela.

V soboto, 25. 4. 2015, smo se zbrali v šolski knjižnici. Z učiteljico smo se pogovarjali o slovenskih književnih junakih, njihovih vrednotah in lastnostih ter avtorjih, ki so jih ustvarili. Nato smo začeli izdelovati plakate o Kekcu, Martinu Krpanu, Kralju Matjažu ter Petru Klepcu. Med delom smo se sladkali z bomboni ter sadjem in poslušali povest o Martinu Krpanu. Obiskala nas je tudi naša ravnateljica. Ko smo zaključili z izdelovanjem plakatov, smo jih razstavili v šolski avli. Ob tem smo se tudi fotografirali, naredili smo nekaj prav posebnih »gasilskih fotografij«. Za dobro delo nam je učiteljica podarila odpisane knjige iz tolminske knjižnice. Dopoldan je bil vesel in zanimiv, naučili pa smo se tudi veliko novega.

Zapisale: Tea Simonič, 7. a, Gaja Čuferli Milošević, 7. b, Martina Pavšič, 6. b, Tadeja Brezavšček, 6. a

Na majski četrtek popoldan smo bili fotografi

Sredi majskega popoldneva smo se zbrali, da bi poslikali skrite kotičke vasi Morsko. Nekateri kotički so naju res presenetili, kajti tudi midva nisva vedela zanje, čeprav sva domačina. Uživala sva in preživela lep popoldan. Upava, da se bomo še večkrat srečali in družili s prijatelji in si ogledali nove skrite kotičke.

Aleks in Tadej Humar, 9. b

Fotografirali smo zanimivosti vasi Morsko. Po vasi nas je vodil Marko Kacin. Najprej smo fotografirali korita v centru vasi, nato pa smo se odpeljali do vodnega zajetja. Slikali smo potok, ki je izoblikoval zanimive like iz apnenca. Pot nas je vodila do reke Soče in naprej do cerkve svete Ane. Sledil je odhod v šolo, kjer smo slike sortirali. Imeli smo se zelo lepo.

Jernej Vinazza, 6. b

učenci 5. razreda

Uspehi na regijskih in državnih tekmovanjih

Tekmovanja v znanju

- * Državno tekmovanje iz znanja logike - Matej Gorjup, 8. a - ZLATO PRIZNANJE
- * Tekmovanje iz znanja slovenščine za Cankarjevo priznanje - Neža Jeklin, 8. a - SREBRNO PRIZNANJE
- * Državno tekmovanje iz kemije - Matej Gorjup, 8. a - SREBRNO PRIZNANJE
- * Tekmovanje v znanju astronomije za Dominkovo priznanje - Matej Gorjup, 8. a - SREBRNO PRIZNANJE
- * Tekmovanje v znanju matematike za Vegovo priznanje - Neža Jeklin, 8. a, Tadej Humar, 9. b - SREBRNO PRIZNANJE
- * Tekmovanje v znanju zgodovine - Matej Gorjup, Andrej Mugerli, 8. a - SREBRNO PRIZNANJE
- * Državno tekmovanje v znanju Vesele šole - Andraž Hvalica, 5. b, Matej Gorjup, 8. a, Neža Jeklin, 8. a, in Andrej Mugerli, 8. a - SREBRNO PRIZNANJE
- * Regijsko tekmovanje Male sive celice - Domen Gabrijelčič, 7. b, Andreja Seljak, 7. a, in Klemen Vogrič, 7. b - 3. mesto

učenci predmeta obdelava gradiv — les, 9. r.

Milica Zorana Ibrahimović, 4. a

Pia Likar, 6. b

dragajalorvenjen

Športna tekmovanja - dečki

Odbojka na mivki

- * 1. mesto na področnem tekmovanju - Urban Šlibar, Gašper Mišičič, 9. b
- * 3. mesto na državnem tekmovanju - Jakob Blažič, Patrik Karnel, 8. a

Odbojka

- * 1. mesto na področnem tekmovanju - Gašper Mišičič, 9. b, Jakob Blažič, Patrik Karnel, Andrej Mugerli, Nejc Melink, Nejc Markič, Žiga Berdon, Janez Medvešček, 8. a

Mala odbojka

- * 1. mesto na področnem tekmovanju - Dragan Stojanović, 7. a, Domen Gabrijelčič, Matic Žbogar, 7. b, Jaka Karnel, Peter Pirihi, 6. a, Klemen Karnel, Dejan Mugerli, Matej Jerončič, 6. b, Grega Okroglič, Mirel Tunanović, 5. a, Primož Jeklin, 5. b

Športna tekmovanja - deklice

Odbojka na mivki

- * 1. mesto na področnem tekmovanju - Maja Kovačič, Aneja Šuligoj, 7. a, Teja Blažič, Lucija Humar, 7. b, Petra Šuligoj, 9. b

Odbojka

- * 1. mesto na področnem tekmovanju - Tadeja Brezavšček, Veronika Miklavc, 6. a, Tiana Karnel, 6. b, Ivana Stojanović, Maja Kovačič, Aneja Šuligoj, 7. a, Teja Blažič, Tinkara Vršnik, Lucija Humar, 7. b, Lea Škodnik, 8. a, Petra Šuligoj, 9. b

Mala odbojka

- * 1. mesto na področnem tekmovanju - Tadeja Brezavšček, Veronika Miklavc, 6. a, Tiana Karnel, 6. b, Ivana Stojanović, Maja Kovačič, Aneja Šuligoj, 7. a, Teja Blažič, Tinkara Vršnik, Lucija Humar, 7. b

Prispevki so nastali pod mentorstvom strokovnih delavk vrtca in šole.

Naslovnica: Hana Gerbec, 6. b; slika sončka: Zala Velišček, Lea Bavdaž, Petra Pičulin, 6 let

Slika pri nagovoru: Hana Goljevšček, 1. a

Uredniški odbor: Zvonka Cigoj, Iris Čebokli, Metoda Čobal, Irena Hočevar Križnič,
Urška Humar Bajt, Suzana Kavčič, Nevenka Skrt, Bojan Tuta

Odgovorna urednica: Milka Zimic

Kanal, junij 2015

